

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/173/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010743
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6914010743.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom Mgr. Ivanom Antalom v trestnej veci obžalovaného Y. S., nar. XX.XX.XXXX v E., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31. marca 2015, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Y. S. F. Š. Í. H. , nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom Y., O. XXX, prechodne bytom Y., E. XXXX, okres V. N., bez pracovného pomeru,

je vinný, že

dňa 03.04.2014 asi o 01.00 h v Y. na E. W., v rodinnom dome č. XXXX, v podnapitom stave, po prechádzajúcej hádke napadol S. K., ktorého udrel najmenej dvakrát päťou do oblasti ľavého oka, následkom čoho spadol na zem, čím mu spôsobil udretie hlavy a hrudníka, odreninu na hornom viečku vľavo a pohmoždenie hrudníka, následkom čoho bol liečený a práceneschopný do 15.04.2014

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví,

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona s prihľadnutím na ustanovenia § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona samosudca obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote podal dňa 03.12.2014 pod č. konania 2Pv/319/14/6609-19 obžalobu na obvineného Y. S. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v podanej obžalobe a vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V trestnej veci samosudca pôvodne rozhodol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/173/2014 zo dňa 29.12.2014, ktorým uznal obvineného vinným zo spáchania žalovaného prečinu a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor, ktorý bližšie nezdôvodnil a z tohto dôvodu bola predmetná trestná vec prejednaná na hlavnom pojednávaní dňa 31.03.2015.

Po prednesení obžaloby prokurátorom samosudca u poškodeného S. K. zisťoval jeho stanovisko ku škode, ktorá mu vznikla žalovaným prečinom, či si škodu uplatňuje a v akej výške, pričom poškodený uviedol, že v prípade uznania viny od obžalovaného žiadnu náhradu škody priznať nežiada.

Obžalovaný Y. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nepopiera, že dvakrát udrel poškodeného, avšak podľa neho sa to celé odohralo inak, ako je to uvedené v obžalobe. Vypovedal o tom, že v kritický večer boli u neho v dome poškodený K. aj s jeho družkou N., bola tam prítomná aj jeho družka F. G. a tiež ešte aj jeho švagor. Počas večera oslavovali a pili veľa alkoholu, pričom podľa obžalovaného K. začal mať drzé reči a keďže jemu sa to nepáčilo, tak ho posielal domov. K. však odísť nechcel, ďalej provokoval, tak ho obžalovaný chcel odniesť z domu preč. Ďalej tvrdil, že v tom, ako ho chcel odniesť preč, tak sa K. na neho začal zaháňať a preto ho udrel päšťou na tvár do oka a K.Y. spadol na zem. Následne, keď sa postavil, ho opäť udrel päšťou do tváre, opäť na oko a on znova spadol. Potom ho družka odniesla domov. Vypovedal aj o tom, že s nikým iným poškodený K. konflikt nemal, oľutoval svoj fyzický útok na K. a sľúbil, že to v budúcnosti už nespraví.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že dvakrát udrel poškodeného päšťou do oblasti oka, pričom poškodený v oboch prípadoch spadol na zem na dlážku, a to jedenkrát v izbe a tiež aj v kuchyni a že pri niektorom z týchto pádov si mohol poškodený naraziť aj hrudník.

Svedok a zároveň poškodený S. K. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že v kritický večer bol so svojou družkou u obžalovaného v dome, kde oslavovali a pili alkohol. Pretože bol veľmi opitý, sa na skutočnosti, ktoré sa odohrali nepamätal. Uviedol, že keď sa vyspal, tak mu žena povedala, že nedal S. pokoj, nepočúval ho a preto mu dal S. facku. Už sa pamätal len na to, že bol na ošetrení u lekára, ale to aj potom ako vytriezvel.

Obžalovaný k výpovedi poškodeného nič neuviedol, dodal, že hovorí pravdu.

Svedkyňa S. N. - družka poškodeného na hlavnom pojednávaní uviedla, že spoločne aj so svojim druhom boli u S., kde bola prítomná aj jeho družka F. G., kde spoločne oslavovali. Tvrdila, že alkohol pili len chlapi, pričom aj podľa nej boli veľmi opití. Potvrdila, že jej druh K. sa začal voči S. agresívne správať a keď neprestával, tak ho S. udrel do tváre a ona ho potom vzala a odniesla domov, aby sa vyspal. Podľa nej jej druh po údere aj spadol na zem a na dvore pred domom sa už nič nestalo. Keď sa druh vyspal, tak išli na políciu a ošetrovanie.

Vzhľadom k tomu, že svedkyňa vypovedala odlišne ako v prípravnom konaní, bola podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku prečítaná časť zápisnice o jej výsluchu zo dňa 29.06.2014 z čl. 26 až 27, kde svedkyňa vypovedala o tom, že okolo 01.00 h ráno počula na dvore krik, preto vybehla a videla ako S. kope jej druhu K. na zemi, pričom vedľa stál H. Q., ktorý druhu nebil. Začala na nich kričať, aby prestali, na čo S. aj H. Q. išli späť do domu a ona vzala K. domov.

Svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že keď bola na výsluchu na polícii bola veľmi nervózna, už si nepamätá ako to v skutočnosti bolo a nevedela sa vyjadriť ani k tomu či to, čo uviedla o kopaní jej druhu S. je pravda, alebo nie a svoj rozpor vo výpovediach, či sa niečo odohralo na dvore pred domom a či aj tam S. fyzicky útočil na jej druhu, nevedela vysvetliť.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne nemal žiadne pripomienky a k jej výpovedi sa nevyjadril.

Svedkyňa F. G., družka obžalovaného na hlavnom pojednávaní tiež vypovedala o tom, že v kritický večer oslavovali aj s K. a jeho družkou, tiež tam bol jej druh S., ako aj H. Q.. Aj podľa tejto svedkyne alkohol pili len muži a aj podľa nej boli veľmi opití. Potvrdila skutočnosť, ktorú uviedol obžalovaný, ako aj svedkyňa N., že poškodený K. bol veľmi opitý a že provokoval S., pričom bol aj agresívny. K. mal podľa svedkyne viackrát opakovať a hovoriť S. aj to, že ona už s S.Š. bývať nebude. Jej druh - obžalovaný na to reagoval tak, že viackrát vyzýval K., aby prestal a neprovokoval a keď si tento nedal povedať a neprestal, tak ho S. jedenkrát udrel do tváre, pričom K. od úderu spadol a videla ako mu z obočia tiekla krv.

Svedkyňa sa nevedela vyjadriť k tomu, či S. udrel poškodeného aj druhýkrát a na doplňujúce otázky ešte uviedla, že H. Q. počas celého incidentu nič nerobil, len sedel a pil a že K. provokoval S. hlavne agresívnymi rečami, ale aj strkaním.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne nemal žiadne pripomienky.

Okrem uvedeného dokazovania bolo na hlavnom pojednávaní vykonané aj ďalšie dokazovanie, a to podľa § 269 Tr. poriadku boli prečítané lekárska správa zo dňa 29.09.2014 z čl. 52 až 53, odpis registra trestov, správy o priestupkoch a povesti na obžalovaného a z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/59/2013 bol prečítaný trestný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 29.04.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2013.

Z lekárskej správy (čl. 52) bolo zistené, že dňa 04.04.2014 poškodený S. K. u lekára uviedol, že bol dokopaný do hlavy a hrudníka, pričom chirurg, ktorý ho vyšetroval, nešpecifikoval presné miesto ani rozsah zranení. Ďalej je v správe uvedené, že pri následnom neurologickom vyšetrení dňa 08.04.2014 neurológ popisuje odreninu na hornom viečku vľavo a temer zhojené pohmoždeniny na hrudníku. Podľa lekárskej správy mal prísť na kontrolu dňa 15.04.2014, ale keďže nedošiel, tak sa v správe uvádza, že by bol býval uschopnený dňom 16.04.2014. Nakoľko nevedeli, či nie je niekde hospitalizovaný, čakalo sa na oznámenie z jeho strany a keďže vôbec nedošiel na kontrolu, bol uschopnený dňom 22.04.2014 s tým, že na správe je poznámka, že reálne mal byť uschopnený dňa 16.04.2014.

Keďže z vyššie uvedenej správy vyplývajú nejasnosti, kedy v skutočnosti bola ukončená práceneschopnosť poškodeného, samosudca vychádzal z toho, že podľa predpokladanej doby liečenia práceneschopnosť mala trvať do 15.04.2014 a keďže z vyššie uvedenej lekárskej správy vyplýva, že reálne mal byť poškodený uschopnený dňa 16.04.2014, samosudca ustálil, že obvyklý spôsob života poškodeného bol sťažený za čas od 03.04.2014 do 15.04.2014.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania, a to najmä z výsluchu svedkýň N. a G., ale aj samotného obžalovaného S. súd zistil, že dňa 03.04.2014 po polnoci, asi o 01.00 h v rodinnom dome obžalovaného došlo k hádke medzi obžalovaným S. a poškodeným K., pričom pokračovaním tejto hádky bol fyzický útok zo strany S. na poškodeného K., počas ktorého obžalovaný poškodeného najmenej dvakrát pästou

udrel do oblasti ľavého oka, následkom čoho spadol na zem, čím mu boli spôsobené zranenia, a to udretie hlavy a hrudníka, odrenina na hornom viečku ľavo, ako aj pohmoždenie hrudníka. Tento fyzický útok obžalovaný ani na súde nepoprel, len sa bránil, že ho k útoku vyprovokoval vlastným správaním poškodený. To, že obžalovaný poškodeného udrel minimálne jedenkrát popisujú vo svojich výpovediach a obe uvedené svedkyne. V neposlednom rade o tom, že bol poškodený zranený vyššie uvedeným spôsobom svedčí aj lekárska správa.

Takéto konanie obžalovaného samosudca následne právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, pretože obžalovaný poškodenému K. úmyselne ublížil na zdraví, pričom išlo o zranenie, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie a ošetrovanie a čas, po ktorý bol sťažený obvyklý spôsob života poškodeného K. trval od 03.04.2014 minimálne do 15.04.2014.

Na uvedenom základe a po zhodnotení vykonaného dokazovania bol preto obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania vyššie uvedeného prečinu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Samosudca pri určení druhu trestu a jeho výmery vychádzal z vyššie uvedených zásad ukladania trestov, pričom zistil, že obžalovaný Y. S. je bez pracovného pomeru. Z miesta bydliska ho hodnota všeobecne. Podľa správy o priestupkoch sa za sledované obdobie dopustil dvoch priestupkov a podľa odpisu registra trestov bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný. Naposledy bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, za čo mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/59/2013 zo dňa 29.04.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2013 uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov a zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 3 rokov, ako aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas celej skúšobnej doby. Skúšobná doba v tejto trestnej veci mu končí dňa 31.05.2015.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery samosudca prihliadol aj k jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, a to že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval a zároveň bolo prihliadnuté aj k prítiažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, a to že už bol za trestný čin odsúdený. Keďže bolo prihliadnuté k jednej poľahčujúcej okolnosti a zároveň na druhej strane aj k jednej prítiažujúcej okolnosti, bolo možné uložiť obžalovanému za spáchaný prečin podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov až 2 roky. Samosudca mal za to, že na prevýchovu a nápravu obžalovaného nebude postačovať uložiť mu podmiennečný trest odňatia slobody, pretože žalovaného a úmyselného násilného konania sa voči poškodenému dopustil v skúšobnej dobe iného odsúdenia, a to v konaní Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/59/2013, kde bol odsúdený tiež pre úmyselnú trestnú činnosť, ktorú tak, ako aj v žalovanom prípade spáchal pod vplyvom alkoholu. Túto skutočnosť mal samosudca za preukázanú jednak výpoveďou samotného obžalovaného, ako aj všetkých svedkov, ktorí zhodne uviedli, že v kritický čas oslavovali a požívali alkohol, pričom aktéri - muži boli všetci opití.

Z týchto dôvodov preto považoval samosudca za potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody a zároveň mal za to, že uloženie takéhoto trestu aj na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby bude postačujúce.

Na uvedenom základe bol preto obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trest odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

inému úmyselne ublížil na zdraví,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.